

tativa företrädare för de olika lärarkategorierna. Utredningens konkreta förslag, som redan i skolöverstyrelsens äskanden är något nedprutade, synes oss starkt motiverade. Det finns allvarlig risk för att, om riksdagen i likhet med Kungl. Maj:t intar en negativ hållning till förslag som avser att ge ett reellt innehåll åt de korrektionsåtgärder som numera trätt i skolagans ställe, lärarkårerna bibringas den uppfattningen att statsmakterna inte har något verkligt intresse för lärarnas arbetssituation och de arbetsvårigheter som kan uppkomma i skolan.

Att många elever på försöksskolans högstadium, vilkas föräldrar ej haft råd att ge dem hjälp i form av extra lektioner och ej heller själva på grund av bristande utbildning i ungdomsåren kunnat ge sina barn hjälp vid läxläsningen, i förhållande till mera gynnade kamrater kommit i ett orättvist underläge kan ej förnekas. Det är angeläget att föräldrarnas förtroende för den nya skolformen befästes, och vid grundskolans väntade genomförande höstterminen 1962 bör särskilda medel stå till förfogande för en organiserad läxhjälp åt ovan nämnda elever.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställer vi,

att riksdagen, med bifall till skolöverstyrelsens framställning om prövande av disciplinfrämjande åtgärder i 200 rektorsområden, under åttonde huvudtiteln för året 1962/63 beviljar 1 100 000 kr. för uppdelning av klasser och 300 000 kr. för handledning vid elevernas kvarstannande efter skoldagens slut, samt

att riksdagen, likaledes med bifall till skolöverstyrelsens förslag, medger att statsbidrag för organiserad läxhjälp i ett antal kommuner må utgå samt under åttonde huvudtiteln uppför ett härför erforderligt belopp på 400 000 kr.

Stockholm den 17 januari 1962

Gunnar Helén

Harry Carlsson

John R. Anderson

Nr 29

Av herr **Helén**, *angående delningstalet för realskolans avslutningsklass.*

En viktig faktor för att skolarbetet skall kunna bedrivas under effektiva former är att klasserna inte är för stora. Av statsfinansiella skäl har man dock inte ansett sig kunna gå längre än att sätta det elevantal som fordras

för att klassen skall kunna delas till en så hög siffra som 30 beträffande realskolan (läroverksstadgans § 44 mom. 3).

Men inte ens detta höga elevantal utgör i praktiken maximum. Genom en särskild bestämmelse i regleringsbrev har utfärdats undantagsbestämmelser så att för realskolans högsta klass 36 elever erfordras för delning. Även i årets statsverksproposition föreslår ecklesiastikministern att denna bestämmelse skall kvarstå.

De svårigheter som härigenom skapas torde vara uppenbara för envar. Dessutom är att märka att utvecklingen på senare år lett till att allt fler klasser hamnar i denna svåra situation. Det kan vara av intresse att belysa detta med några siffror.

Andelen avslutningsklasser i realskolan med mer än 30 elever

Klass/läsår	1958/59	1959/60	1960/61
	%	%	%
4 ^a	23	27	35
3 ^a	40	43	30
5 ^a	40	42	50

I åtskilliga sammanhang — t. ex. vid överväganden inom realskoleutredningen samt i form av förslag från skolöverstyrelsen och Läroverkslära-
nas riksförbund — har understrukits hur angeläget det är att denna undantagsbestämmelse slopas. Även i sina petita inför budgetåret 1962/63 har skolöverstyrelsen framfört detta krav.

En genomgång av vårrapporter från läroverken visar, att under läsåret 1961/62 ytterligare 59 avdelningar skulle ha inrättats, om föreskriften ej funnits. Detta skulle ha inneburit en (automatisk) merkostnad motsvarande ca 87 tjänster. Skolöverstyrelsen räknar med ungefär samma kostnad för läsåret 1962/63.

Med tanke på de uppenbara nackdelar som den nuvarande undantagsbestämmelsen medför för arbetet på ett stadium, som präglas av spänningen mellan elevernas ofta nyvaknade ambitioner och deras ålders allmänna svårigheter, finner jag det angeläget att kräva att denna undantagsbestämmelse avskaffas.

Med stöd av ovanstående får jag hemställa,

att riksdagen måtte genom återkallande av särskild bestämmelse i regleringsbrev nr 1961: 1B: VI låta läroverksstadgans § 44 mom. 3 angående delningstal för realskoleklass gälla även realskolans högsta klass.

Stockholm den 17 januari 1962

Gunnar Helén